

Taller oral: Comentar l'actualitat

CARLA: Saps què, Joana? Tinc fongs al peu! El meu pare em va portar al metge i em va dir que això que em pica tant són fongs.

JOANA: Ai, ecs, quin fàstic!

BIEL: Fàstic per què? Bé que te'ls menges tu els fongs...

CARLA: Biel, ets un fastigós! Com vols que em mengi els fongs? I no em diguis això, que estic esmorzant!

BIEL: Ah, no? A tu no t'agraden els bolets o què? De segur que quan arribi la tardor et menjaràs un bon rovelló. Rodolí!

JOANA: Els bolets són fongs? Ostres, Biel, dius unes coses!

BIEL: Els bolets són com la flor dels fongs, ignorants!

CARLA: D'acord, Biel, ja et creiem, no cal que ens insultis... Per cert, l'altre dia vaig sentir en un programa de la tele que hi ha un tipus de bolet que es pot sembrar!

JOANA: No m'ho crec! Si fos tan fàcil, la gent no aniria a buscar-los a la muntanya i se'ls plantaria al balcó de casa.

CARLA: Ai, nena, m'ho deixes explicar? Resulta que al Vallès, a Santa Eulàlia de Ronçana, sembren un bolet que fins fa poc només creixia a l'Àsia...

JOANA: Un rovelló xinès?

CARLA: Se'n diuen... Mmm... Ara no me'n recordo! Però sé que els alimenten amb serradures i cereals i al cap d'uns mesos creixen moltíssim. Es diuen... xiitakes! Això, xiitakes!

JOANA: I com ho saps tot això?

CARLA: Ja t'ho he dit! Ho vaig veure a la tele. S'ha d'estar al dia, Joana!

BIEL: El que vulgueu, però jo prefereixo anar al bosc i trobar-los jo, els bolets. A mi, això de sembrar bolets com si fossin cebes no em fa gens de gràcia...

JOANA: Noi, s'ha d'evolucionar... Bé, em sembla que en lloc de pomada, m'hi posaré serradures i cereals, als fongs del peu, a veure si em surten bolets xinesos i em faig rica!